

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) 2017/1989**2017 m. lapkričio 6 d.**

kuriuo dėl 12-ojo tarptautinio apskaitos standarto iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1126/2008, priimančias tam tikrus tarptautinius apskaitos standartus pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1606/2002

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2002 m. liepos 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1606/2002 dėl tarptautinių apskaitos standartų taikymo ⁽¹⁾, ypač į jo 3 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1126/2008 ⁽²⁾ priimti tam tikri tarptautiniai standartai ir aiškinimai, galioję 2008 m. spalio 15 d.;
- (2) 2016 m. sausio 19 d. Tarptautinių apskaitos standartų valdyba (TASV) paskelbė 12-ojo tarptautinio apskaitos standarto (TAS) „Pelno mokesčiai“ pataisas. Pataisomis siekiama paaiškinti, kaip apskaityti atidėtųjų mokesčių turtą, susijusį su tikrąja verte įvertintomis skolos priemonėmis;
- (3) pasikonsultavus su Europos finansinės atskaitomybės patariamąja grupe patvirtinama, kad 12-ojo TAS pataisos atitinka Reglamento (EB) Nr. 1606/2002 3 straipsnio 2 dalyje išdėstytus priėmimo kriterijus;
- (4) todėl Reglamentas (EB) Nr. 1126/2008 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;
- (5) TASV nustatyta 12-ojo TAS pataisų įsigaliojimo data – 2017 m. sausio 1 d. Todėl siekiant atitinkamiems emitentams užtikrinti teisinį tikrumą, taip pat užtikrinti derėjimą su kitais Reglamente (EB) Nr. 1126/2008 nustatytais apskaitos standartais, šio reglamento nuostatos turėtų būti taikomos atgaline data;
- (6) šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Apskaitos reguliavimo komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1126/2008 priede pateiktas 12-asis tarptautinis apskaitos standartas (TAS) „Pelno mokesčiai“ iš dalies keičiamas, kaip nurodyta šio reglamento priede.

2 straipsnis

Visos įmonės 1 straipsnyje nurodytas pataisas taiko ne vėliau kaip nuo pirmų savo finansinių metų, prasidedančių 2017 m. sausio 1 d. arba vėliau, pradžios.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

⁽¹⁾ OL L 243, 2002 9 11, p. 1.

⁽²⁾ 2008 m. lapkričio 3 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1126/2008, priimančias tam tikrus tarptautinius apskaitos standartus pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1606/2002 (OL L 320, 2008 11 29, p. 1).

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2017 m. lapkričio 6 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
Jean-Claude JUNCKER

PRIEDAS

Atidėtojo mokesčio turto pripažinimas dėl nerealizuotų nuostolių

(12-ojo TAS pataisos)

12-ojo TAS „Pelno mokesčiai“ pataisos

Taisomas 29 straipsnis ir įterpiami 27A, 29A ir 98G straipsniai. Taip pat po 26 straipsnio įterpiamas pavyzdys. 24 straipsnis, 26 straipsnio d punktas, 27 ir 28 straipsniai netaisomi, bet įtraukiami dėl patogumo.

Išskaitomieji laikinieji skirtumai

- 24 Atidėtojo mokesčio turto, susijusio su visais išskaitomaisiais laikinaisiais skirtumais, turi būti parodoma tiek, kiek tikimasi gauti apmokestinamojo pelno, kuriam bus galima panaudoti išskaitomąjį laikinąjį skirtumą, nebent atidėtojo mokesčio turtas susidaro pirmą kartą pripažįstant turtą ar išipareigojimą dėl sandorio, kuris:**

- a) nėra verslo jungimas; ir
- b) sandorio metu nedaro įtakos nei apskaitos, nei apmokestinamajam pelnui (mokesčių nuostoliui).

Tačiau kai išskaitomieji laikinieji skirtumai susiję su investicijomis į patronuojamąsias įmones, filialus, asocijuotąsias įmones ir dalimis jungtinės veiklos susitarimuose, atidėtojo mokesčio turtas turi būti pripažintas pagal 44 straipsnį.

...

- 26** Toliau pateikiami išskaitomųjų laikinųjų skirtumų, dėl kurių atsiranda atidėtojo mokesčio turtas, pavyzdžiai:

- a) ...
- d) Tam tikras turtas gali būti perkeltas savo tikrąja verte ar perkainotas nepadarant atitinkamos mokesčių korekcijos (žr. 20 straipsnį). Išskaitomasis laikinasis skirtumas atsiranda tada, kai turto mokesčio bazė viršija jo balansinę vertę.

26 straipsnio d punkto taikymo pavyzdys

Išskaitomojo laikinojo skirtumo identifikavimas 2 metų pabaigoje:

1 metais ūkio subjektas A už 1 000 PV perka skolos priemonę, kurios nominali vertė yra 1 000 PV, mokėtina suėjus terminui po 5 metų, o 2 % palūkanų norma mokėtina kiekvienų metų pabaigoje. Faktinių palūkanų norma – 2 % Skolos priemonė vertinama tikrąja verte.

2 metų pabaigoje skolos priemonės tikroji vertė sumažėjo iki 918 PV dėl rinkos palūkanų normų padidėjimo iki 5 %. Tikėtina, kad ūkio subjektas A surinks visus sutartyje numatytus pinigų srautus, jei jis išlaikys skolos priemonę.

Bet koks pelnas (nuostolis) dėl skolos priemonės yra apmokestinamas (atskaitomas) tik tuomet, kai jis realizuojamas. Pelnas (nuostolis), atsirandantis pardavus skolos priemonę ar suėjus jos terminui, mokesčių tikslais apskaičiuojamas kaip skirtumas tarp gautos sumos ir pradinės skolos priemonės kainos.

Atitinkamai skolos priemonės mokesčio bazė yra jos pradinė kaina.

Skirtumas tarp skolos priemonės 918 PV balansinės vertės ūkio subjekto A finansinės būklės ataskaitoje ir jos 1 000 PV mokesčio bazės 2 metų pabaigoje lemia 82 PV dydžio išskaitomąjį laikinąjį skirtumą (žr. 20 straipsnį ir 26 straipsnio d punktą), nepriklausomai nuo to, ar ūkio subjektas A tikisi atkurti skolos priemonės balansinę vertę tą priemonę parduodamas ar ją naudodamas, t. y. išlaikydamas ją ir rinkdamas sutartyje numatytus pinigų srautus, ar abiem būdais.

Taip yra todėl, kad išskaitomieji laikinieji skirtumai yra skirtumai tarp turto arba įsipareigojimo balansinės vertės finansinės būklės ataskaitoje ir jo mokesčio bazės, ir dėl jų susidarys sumos, kurios bus atskaitomos nustatant būsimų laikotarpių apmokestinamąjį pelną (mokesčių nuostolį), kai turto arba įsipareigojimo balansinė vertė bus atkurta ar apmokėta (žr. 5 straipsnį). Ūkio subjektas A gauna teisę atskaityti sumą, lygią turto mokesčio bazei (1 000 PV), kai nustatomas apmokestinamasis pelnas (mokesčių nuostolis) pardavus turtą arba suejus terminui.

- 27 Išskaitomųjų laikinųjų skirtumų pasikeitimas lemia išskaitas nustatant būsimų laikotarpių apmokestinamąjį pelną. Tačiau ekonominę naudą iš mokesčių sumažinimo ūkio subjektas gaus tik tada, jei jis uždirbs pakankamai apmokestinamojo pelno, kurio atžvilgiu bus galima juos priskaičiuoti. Todėl ūkio subjektas pripažįsta atidėtojo mokesčio turtą tik tada, kai tikėtina, kad bus gauta apmokestinamojo pelno, iš kuriuo bus galima atimti išskaitomuosius laikinuosius skirtumus.
- 27A Kai ūkio subjektas vertina, ar bus gauta apmokestinamojo pelno, kuriam jis gali panaudoti išskaitomąjį laikinąjį skirtumą, jis apsveria, ar mokesčių teisė riboja apmokestinamojo pelno, kuriam jis gali taikyti išskaitas pasikeitus tam išskaitomajam laikinajam skirtumui, bazę. Jei mokesčių teisėje tokių apribojimų nenustatyta, ūkio subjektas įvertina išskaitomąjį laikinąjį skirtumą kartu su visais kitais savo išskaitomaisiais laikinaisiais skirtumais. Tačiau, jei mokesčių teisė riboja galimybę nuostolius atskaityti iš konkrečios rūšies pajamų, išskaitomasis laikinasis skirtumas vertinamas tik kartu su kitais atitinkamos rūšies išskaitomaisiais laikinaisiais skirtumais.
- 28 Tikėtina, kad bus gautas apmokestinamasis pelnas, iš kurio galima atimti išskaitomąjį laikinąjį skirtumą, kai yra pakankamai apmokestinamųjų laikinųjų skirtumų, susijusių su ta pačia mokesčių institucija ir tuo pačiu apmokestinamu ūkio subjektu, ir kurių pasikeitimo laukiama:
- a) tą patį laikotarpį, kada laukiama, kad išskaitomasis laikinasis skirtumas pasikeis; arba
 - b) praėjusius ar būsimus laikotarpius, į kuriuos gali būti perkeltas mokesčių nuostolis, atsirandęs iš atidėtojo mokesčio turto.
- Esant tokioms aplinkybėms atidėtojo mokesčio turtas pripažįstamas tą laikotarpį, kai atsiranda išskaitomieji laikinieji skirtumai.
- 29 Jei nėra pakankamai apmokestinamųjų laikinųjų skirtumų, susijusių su ta pačia mokesčių institucija ir tuo pačiu apmokestinamu ūkio subjektu, atidėtojo mokesčio turtas pripažįstamas tiek, kiek:
- a) tikėtina, kad ūkio subjektas turės pakankamai apmokestinamojo pelno, susijusio su ta pačia mokesčių institucija ir tuo pačiu apmokestinamu ūkio subjektu, tą patį laikotarpį, kada pasikeis ir išskaitomasis laikinasis skirtumas (ar praėjusiais ar būsimais laikotarpiais, į kuriuos gali būti perkeltas mokesčių nuostolis, atsirandęs dėl atidėtojo mokesčio turto). Vertindamas, ar būsimais laikotarpiais turės pakankamai apmokestinamojo pelno, ūkio subjektas:
 - i) palygina išskaitomuosius laikinuosius skirtumus su būsimu apmokestinamuoju pelnu, kuris neapima mokesčių atskaitos dėl tų išskaitomųjų laikinųjų skirtumų pasikeitimo. Šis palyginimas parodo, kiek būsimas apmokestinamasis pelnas yra pakankamas, kad ūkio subjektas galėtų atskaityti sumas, atsirandančias dėl tų išskaitomųjų laikinųjų skirtumų pasikeitimo;
 - ii) ignoruoja apmokestinamas sumas, atsirandančias dėl išskaitomųjų laikinųjų skirtumų, kurių laukiama būsimais laikotarpiais, nes atidėtojo mokesčio turtas, atsirandantis dėl šių išskaitomųjų laikinųjų skirtumų, pats reikalaus apmokestinamojo pelno būsimais laikotarpiais tam, kad galėtų būti panaudotas;
 - b) ūkio subjektas gali planuoti mokesčius, kadangi atitinkamais laikotarpiais bus gautas apmokestinamasis pelnas.
- 29A Apskaičiuojant tikėtino būsimą apmokestinamojo pelno įvertį galima atsižvelgti į tam tikro ūkio subjekto turto atkūrimą didesne verte nei balansinė vertė, jei yra pakankamai įrodymų, kad tikėtina, jog ūkio subjektas tai pasieks. Pavyzdžiui, kai turtas vertinamas tikrąja verte, ūkio subjektas turi apvarstyti, ar yra pakankamai įrodymų, leidžiančių daryti išvadą, kad tikėtina, jog ūkio subjektas atkurs turtą didesne verte nei balansinė vertė. Taip gali būti, pavyzdžiui, kai ūkio subjektas tikisi išlaikyti fiksuotosios palūkanų normos skolos priemonę ir rinkti sutartyje numatytus pinigų srautus.

ĮSIGALIOJIMO DATA

...

- 98G 2016 m. sausio mėn. paskelbtu dokumentu „Atidėtųjų mokesčių turto pripažinimas dėl nerealizuotų nuostolių“ (12-ojo TAS pataisos) pataisytas 29 straipsnis ir įterpti 27A, 29A straipsniai ir pavyzdys po 26 straipsnio. Ūkio subjektas tas pataisas turi taikyti 2017 m. sausio 1 d. arba vėliau prasidedantiems metiniams ataskaitiniams laikotarpiams. Leidžiama taikyti anksčiau. Jeigu ūkio subjektas tas pataisas taiko ankstesniam ataskaitiniam laikotarpiui, jis turi atskleisti tą faktą. Ūkio subjektas tas pataisas turi taikyti retrospektyviai pagal 8-ąją TAS „Apskaitos politika, apskaitinių įvertinimų keitimas ir klaidos“. Tačiau pirmą kartą taikant pataisą anksčiausio lyginamojo laikotarpio pradžios nuosavybės pokytis gali būti pripažintas kaip pradinis nepaskirstytasis pelnas (arba atitinkamai kitas nuosavybės komponentas), nepriskiriant pokyčio pradiniam nepaskirstytajam pelnui ir kitiems nuosavybės komponentams. Jeigu ūkio subjektas taiko šią lengvatą, jis turi atskleisti tą faktą.
-